

Rapport

Datum: 20 december 2005
Rapportnummer: 2005/388

Klacht

Verzoeker klaagt over het deskundigenoordeel dat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) te Tilburg, op zijn verzoek, tot stand heeft gebracht. Hij klaagt er in dit verband over dat:

1. in het deskundigenoordeel wordt aangegeven dat verzoekers werkgever hem in de gelegenheid moet stellen op 'regelmatige tijden' te eten en medicatie te gebruiken. Niet voldoende duidelijk is echter wat hieronder moet worden verstaan;
2. in het deskundigenoordeel niet wordt aangegeven dat verzoeker medische beperkingen ten aanzien van het maken van lange ritten heeft, terwijl dit in het dossier van ArboNed wel wordt vermeld.

Verder klaagt hij erover dat de betrokken arbeidsdeskundige van het UWV:

3. nadat het deskundigenoordeel was uitgebracht een bezoek aan de werkgever heeft gebracht;
4. tijdens het hiervoor bedoelde bezoek kennis heeft genomen van vertrouwelijke correspondentie tussen verzoeker en zijn werkgever zonder verzoeker hiervoor toestemming te vragen;
5. verzoeker na bedoeld bezoek een brief heeft gestuurd waarin hij verzoeker er (al dan niet impliciet) van beschuldigt "de boel te belazeren" en "zaken uit het verband te rukken", in het bijzonder met de zinsneden:
 - " ... u zou ons een genoegen doen om uitspraken in een deskundigenoordeel niet uit zijn verband te halen als argument naar uw werkgever om werkzaamheden zo in te delen als u zou willen.";
 - "Ik heb ook de werkgever aangegeven ziekmeldingen direct bij de arbo dienst te melden als spoedcontrole."

Beoordeling

I. Inleiding

1. Op 29 oktober 2004 vroeg verzoeker bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen Tilburg (hierna: UWV) een deskundigenoordeel aan. Hij gaf op het aanvraagformulier aan dat hij met zijn werkgever een verschil van mening had over de door de werkgever getroffen maatregelen om hem zijn werk als taxichauffeur te laten hervatten. Zijn werkgever was niet bereid het advies van de Arboarts wat betreft zijn reïntegratie op te volgen, zo gaf verzoeker aan. De arts van ArboNed had namelijk

aangegeven dat een gelijkmatige terugkeer naar het eigen werk mogelijk was, mits hij op regelmatige tijden zou kunnen eten en medicatie in verband met zijn suikerziekte tot zich zou kunnen nemen; de werkgever had hierop laten weten dat verzoeker fulltime moest komen werken of maar ziek moest blijven.

2. Op 3 november 2004 bezocht verzoeker, in verband met zijn aanvraag, het spreekuur van de verzekeringsarts van het UWV. Hierna stelde de verzekeringsarts een rapportage op. In de conclusie gaf hij aan dat verzoeker geschikt was voor het verrichten van het aangeboden werk als taxichauffeur met de beschreven restricties, namelijk het op regelmatige tijden kunnen eten en medicatie tot zich kunnen nemen.

Vervolgens vond arbeidskundige toetsing naar de reïntegratie-inspanningen van de werkgever plaats. In zijn rapportage van 18 november 2004 gaf de arbeidsdeskundige als conclusie aan dat verzoeker in staat was te achten de reguliere werkzaamheden in de zogenoemde tussendienst/late dienst te verrichten zoals voorheen, van 14.00 tot 23.00 uur. Verder gaf hij aan dat van de werkgever mocht worden verwacht dat hij, zo ver binnen het bedrijf mogelijk is, rekening hield met het feit dat verzoeker op regelmatige tijden kon eten - dit mocht gerust een boterham zijn - en zijn medicatie kon toedienen.

3. Bij brief van 23 november 2004 werd verzoeker door het UWV op de hoogte gesteld van de bevindingen. Het UWV gaf aan, op grond van de resultaten van het onderzoek van oordeel te zijn dat verzoekers werkgever ten behoeve van verzoeker niet voldoende en geschikte reïntegratie-inspanningen had verricht. In de toelichting op het deskundigenoordeel had het UWV de hiervoor opgenomen conclusie van de arbeidsdeskundige opgenomen.

4. Op 7 januari 2005 zond verzoeker de verzekeringsarts, ter kennisgeving, een afschrift van een brief die hij diezelfde dag naar zijn werkgever had gestuurd. In deze brief gaf verzoeker onder meer aan dat hij het afgelopen jaar geruime tijd niet had kunnen werken en dat dit naar zijn mening samenhang met het feit dat zijn werkgever hem niet in de gelegenheid had gesteld om tijdig te eten en zijn medicatie te gebruiken. Verzoeker wees zijn werkgever op het oordeel van de arbeidsdeskundige van het UWV, waarin werd gesteld dat de werkgever tekort was geschoten in het treffen van maatregelen gericht op reïntegratie. Hier had de werkgever zich uiteindelijk bij neergelegd, zo gaf verzoeker aan. Vanaf 10 december 2004 vond een volledige herstelmelding plaats maar sindsdien had de werkgever al weer enkele keren geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker op vaste tijden diende te eten, zo gaf hij aan. Verder had de werkgever ernstig aanstoot genomen aan het feit dat hij een schema aan de dienstdoende centralist had gegeven met daarop de tijden waarop hij moest eten.

In zijn brief aan de werkgever verwees verzoeker naar een verklaring van zijn huisarts, waarin was aangegeven dat verzoeker om medische redenen (diabetes mellitus) op vaste tijden, te weten 12.00 en 17.30 uur, diende te eten.

5. Op 11 februari 2005 zond de arbeidsdeskundige verzoeker een brief. Hij gaf hierin aan dat hij op 4 februari 2005, op verzoek van de werkgever, een bezoek had gebracht aan het bedrijf en had gesproken met de heer G. De arbeidsdeskundige had daar tevens de correspondentie gelezen tussen verzoeker en zijn werkgever, met name verzoekers brieven aan de werkgever. Daar in deze brieven ook werd verwezen naar het UWV en met name naar de uitspraken van de arbeidsdeskundige, wilde de arbeidsdeskundige daarop toch reageren, zo gaf hij aan. Verzoeker had bij het UWV destijds een deskundigenoordeel aangevraagd. De vraag bij dit deskundigenoordeel was om een uitspraak te doen over de reïntegratie-inspanningen van de werkgever. Verzoeker had aangegeven de werkzaamheden als taxichauffeur te willen hervatten maar daarvoor van de werkgever geen toestemming te krijgen. De conclusie van het UWV was dat de werkgever ten behoeve van verzoeker niet voldoende en geschikte reïntegratie-inspanningen had verricht. De arbeidsdeskundige verwees in dit verband ook naar zijn hiervoor al aangehaalde conclusie en wees daarnaast op de normale regels zoals in de CAO vastgelegd. Vervolgens zette hij uiteen wat dit nu voor verzoeker betekende. Hij wees verzoeker erop dat de aard van de werkzaamheden van een taxichauffeur inhouden dat er niet altijd sprake is van precies voorspelbare werktijden en ritten. De CAO geeft aan dat er sprake moet zijn van regelmatige rij- en rusttijden. De verzekeringsarts van het UWV geeft ook aan dat er sprake moet zijn van regelmatigheid in eten en in het mogelijk maken medicatie toe te dienen. De werkgever moet dit, binnen de mogelijkheden van de normale bedrijfsvoering, mogelijk maken. Het regelmatig kunnen eten houdt niet in dat de werkgever het verzoeker mogelijk moet maken op vaste tijden naar huis te gaan om te eten, maar voldoende is dat hij gedurende het werk de mogelijkheid heeft om wat te eten. In dit verband verwees de arbeidsdeskundige naar een schema dat verzoeker aan de centralist van het taxibedrijf had doen toekomen.

Het moest voor verzoeker dus gewoon mogelijk zijn ritten te maken waarbij hij niet om 17.00 thuis was; hij kon rond deze tijd even ergens stoppen om een boterham te eten en medicatie toe te dienen voor hij verder ging, zo gaf de arbeidsdeskundige aan. Ook wees hij erop dat de verzekeringsarts niet had aangegeven dat er zodanige klachten en/of beperkingen waren dat verzoeker niet in staat zou zijn langere ritten zoals naar Schiphol te rijden. De wijze waarop verzoeker aangaf dat de werkgever hem de mogelijkheid moest bieden om te kunnen werken was niet verenigbaar met het reguliere werk als taxichauffeur, zo merkte de arbeidsdeskundige op. Er was, wat het UWV betrof, geen reden om op deze manier te moeten leven of werken en verzoeker zou het UWV een genoegen doen om uitspraken in een deskundigenoordeel niet uit hun verband te halen als argument naar zijn werkgever om werkzaamheden zo in te delen als hij zou willen.

Ten slotte liet de arbeidsdeskundige verzoeker weten dat hij de werkgever had gezegd ziekmeldingen direct bij de Arbodienst te melden als spoedcontrole.

6. Bij brief van 13 februari 2005 reageerde verzoeker op de brief van de arbeidsdeskundige. Hij wees op de rapporten van de Arbodienst waaruit duidelijk bleek dat

hervatting van de dienst mogelijk was mits verzoeker op regelmatige tijden kon eten en de medicatie tot zich kon nemen. Ook werd in deze rapporten aangegeven dat de werkgever zich moest houden aan blijvende beperkingen wat betreft lange ritten, zo gaf verzoeker aan. Dit laatste had te maken met beschadigingen aan verzoekers zenuwbanen ten gevolge van de diabetes. Nadat ter zake de nodige afspraken waren gemaakt via de Arbodienst was verzoeker medio december weer beter gemeld. Daarbij had verzoeker de werkgever ook een schema voorgelegd met regelmatige eettijden (met een speling van een half uur vóór en een half uur na), zodat hij gevolg kon gaan geven aan de gemaakte afspraken. Ook wees verzoeker nog eens op het belang van regelmaat, getuige de verklaring van de huisarts. Aangezien zijn werkgever zich niet aan de gemaakte afspraken hield had hij een zogeheten 'second opinion' aangevraagd bij het UWV. Hierbij was het gehele ziektebeeld ter sprake gekomen en waren zowel de noodzaak van regelmatige eettijden als het afzien van lange rittijden uitvoerig ter sprake gekomen, zo gaf verzoeker aan. Hij had dan ook gemeend het deskundigenoordeel niet anders te moeten lezen dan als werden hierin de oorspronkelijke met de Arbodienst gemaakte afspraken bevestigd. Naar verzoekers mening was het binnen de taxibranche ook heel goed mogelijk om met een speling van een half uur vóór en een half uur na de voorgeschreven eettijden (12.00 uur en 17.30 uur) een korte pauze in te lassen. Verder gaf hij aan dat de arbeidsdeskundige het begrip "regelmaat" zoals dat ten aanzien van diabetespatiënten behoort te gelden naar zijn mening miskende. Ook merkte verzoeker op dat hij nooit van zijn werkgever had gevraagd om hem thuis te laten eten. Het is inderdaad voldoende, zo gaf verzoeker aan, om even langs de weg stil te kunnen staan, mits kan worden gezorgd voor enige persoonlijke hygiëne. Dat mag ook de taxicentrale zijn of een gelegenheid om even de handen te kunnen wassen. Daarbij kan ook zeker sprake zijn van het nuttigen van een boterham. Doelstelling dient altijd te zijn dat in alle omstandigheden sprake is van een optimale bloedglucose. Dit kan alleen worden bereikt door regelmaat en het rijden van niet al te lange ritten, zo besloot verzoeker zijn reactie.

II. Ten aanzien van het deskundigenoordeel

Op regelmatige tijden eten en medicatie gebruiken

1. Verzoeker klaagt er om te beginnen over dat in het deskundigenoordeel wordt aangegeven dat zijn werkgever hem in de gelegenheid moet stellen op 'regelmatige tijden' te eten en medicatie te gebruiken. Naar de mening van verzoeker is niet voldoende duidelijk wat hieronder moet worden verstaan.

2. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

3. Op grond van artikel 30, eerste lid, sub g, Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Wet SUWI) stelt het UWV, op verzoek van een werkgever of een werknemer,

een onderzoek in en geeft het een oordeel over de vraag of de werkgever ten aanzien van zijn zieke werknemer voldoende en geschikte reïntegratie-inspanningen heeft verricht (zie Achtergrond, onder 1).

In de UWV-Brochure *`Als werkgever en werknemer hulp nodig hebben bij de reïntegratie. Een deskundigenoordeel van UWV'* wordt nog aangegeven dat het UWV onderzoekt wat in redelijkheid van de werkgever verwacht kan worden op dit gebied (zie Achtergrond, onder 2). Redelijk kan bijvoorbeeld zijn aanpassingen op de werkplek en aanpassing van de werktijden. Wat redelijk is verschilt per situatie. Het is de bedoeling dat de werkgever en de werknemer er na het deskundigenoordeel samen uitkomen en dat het oordeel wordt betrokken bij de verdere reïntegratie. Het deskundigenoordeel is niet bindend, zo wordt nog aangegeven.

4. In reactie op de klacht heeft het UWV aangegeven van mening te zijn dat vanuit medisch en arbeidskundig perspectief wel duidelijk was wat haalbaar was en wat wel en niet verwacht mocht worden van de werkgever en verzoeker. Verzoeker en zijn werkgever bleven op dit punt echter met elkaar in discussie waardoor de zaak gefrustreerd werd.

Daarnaar gevraagd heeft het UWV nog aangegeven dat met "op regelmatige tijden eten en medicatie gebruiken" in dit verband werd bedoeld "op de tijdstippen met een maximale spreiding van 3/4e uur ". Concreet betekent dit dat bij etenstijden van 12.00 uur en 17.00 uur, zoals in de stukken wordt vermeld, een spreiding van 11.15 uur tot 12.45 uur en van 16.15 uur tot 17.45 uur te accepteren valt. Dit is overigens in overeenstemming met de beperkingen zoals die door de Arboarts zijn aangegeven in de periodieke evaluatie van 11 oktober 2004, zo voegde het UWV hieraan nog toe.

5. Niet eerder dan met de hiervoor aangehaalde reactie op de klacht heeft het UWV aangegeven wat naar zijn mening moet worden verstaan onder "op regelmatige tijden eten en medicatie gebruiken". Het UWV had er goed aan gedaan deze concretisering - in aansluiting op hetgeen de Arboarts in de periodieke evaluatie van 11 oktober 2004 aangaf - op te nemen in de toelichting op het deskundigenoordeel. Ook had het UWV, toen hem duidelijk werd dat de gebruikte formulering voor onduidelijkheid tussen verzoeker en zijn werkgever zorgde, er op een later moment alsnog toe kunnen overgaan bedoelde concretisering te geven. Door dit na te laten heeft het UWV in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking gehandeld.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Het maken van lange ritten

6. Verzoeker klaagt er verder over dat het deskundigenoordeel niets vermeldt over de medische beperkingen die hij ten aanzien van het maken van lange ritten heeft, terwijl dit in het dossier van ArboNed wel wordt aangegeven.

7. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

8. In reactie op de klacht heeft het UWV aangegeven dat verzoeker in de laatste periodieke evaluatie van de Arboarts, kort voordat het deskundigenoordeel door het UWV werd afgegeven, weer geschikt werd geacht voor taxiwerkzaamheden zonder beperkingen op het punt van lange ritten. Voor zover een beperking werd aangegeven ging dit slechts om het rijden van ritten op de ochtend en middag.

Naar de mening van het UWV bestonden ook geen medische gronden die het uitsluitend rijden van korte ritten - met de gestelde diagnose - nodig maakten. Ook in dit geval bestond derhalve overeenstemming met de visie van de Arboarts, zo besloot het UWV zijn reactie op dit punt.

9. Van beperkingen ten aanzien van het maken van lange ritten wordt, zo is de Nationale ombudsman gebleken, voor het eerst melding gemaakt in de periodieke evaluatie die de Arboarts op 19 april 2004 heeft opgesteld. In de evaluatie van 7 september 2004 geeft de Arboarts aan te verwachten dat het autorijden binnen afzienbare tijd weer kan en dat blijvende aanpassingen ten aanzien van nachtdiensten (werkdagen tussen elf uur 's avonds en zes uur 's ochtends) gelden om terugval te voorkomen. In de evaluatie van 11 oktober 2004 geeft de Arboarts onder meer aan het verantwoord te achten dat verzoeker enkele kleine ritten per dag gaat rijden. In de laatste evaluatie die werd opgesteld voordat het deskundigenoordeel werd afgegeven (gedateerd 26 oktober 2004) geeft de Arboarts aan dat het naar zijn mening wel verantwoord is verzoeker weer te laten taxirijden. Begonnen kan worden met voorlopig vaste tijden (ochtend of middag) om het verdere verloop te volgen en hem van daaruit te laten reïntegreren naar zijn volledige taak. Het definitief advies met betrekking tot de verwachte geschiktheid dan wel ongeschiktheid voor taxirijden zal volgen na ontvangst van de opgevraagde informatie van de specialist, zo geeft de Arboarts ten slotte aan.

10. De Nationale ombudsman kan het UWV niet volgen waar het stelt dat de Arboarts verzoeker, blijkens de laatste periodieke evaluatie, weer geschikt achtte voor taxiwerkzaamheden zonder beperking ten aanzien van het maken van lange ritten. De Arboarts was immers van mening dat hij niet eerder een definitief advies kon geven dan nadat informatie van de specialist was ontvangen.

Echter, de verzekeringsarts van het UWV geeft, vanuit zijn deskundigheid als arts, een eigen oordeel. Hij kan de meningen van bijvoorbeeld de Arboarts of behandelend artsen hierin betrekken maar is daartoe niet verplicht. Gezien het feit dat de verzekeringsarts van het UWV in de toelichting op het deskundigenoordeel geen beperkingen ten aanzien van het maken van lange ritten heeft aangegeven was hij blijkbaar van mening dat hiertoe geen aanleiding was. In zoverre is dan ook niet gehandeld in strijd met het vereiste van

actieve en adequate informatieverwerking.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. Ten aanzien van het handelen van de arbeidsdeskundige

Het bezoek aan de werkgever

1. Verzoeker klaagt erover dat de arbeidsdeskundige van het UWV, nadat het deskundigenoordeel was uitgebracht, nog een bezoek aan zijn werkgever heeft gebracht.
2. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.
3. In reactie op de klacht heeft het UWV aangegeven dat de arbeidsdeskundige, in verband met het opstellen van het deskundigenoordeel, op 9 november 2004 een bezoek aan de werkgever heeft gebracht en toen heeft gesproken met de directeur, de heer K. Op verzoek van de werkgever heeft de arbeidsdeskundige hem op 4 februari 2005 opnieuw bezocht. Hij heeft toen gesproken met de heer G. en de dochter van de heer K., die toen tijdelijk de directie voerden wegens afwezigheid van de heer K. De heer K. was op dat moment, als gevolg van een ziekenhuisopname, geruime tijd niet aanspreekbaar. Omdat er geen duidelijke instructies waren achtergelaten wat betreft de afspraken over verzoeker hebben de heer G. en de dochter van de heer K. de arbeidsdeskundige verzocht een beeld te schetsen van de afspraken die met de heer K. waren gemaakt en hun wat algemene informatie te verschaffen over de regels die zij dienden te volgen.

Nadat dit gesprek had plaatsgevonden heeft de arbeidsdeskundige, voor alle duidelijkheid, zowel aan werkgever als aan verzoeker een brief gestuurd.

Daarnaar gevraagd gaf het UWV nog aan dat verzoeker vooraf niet op de hoogte is gesteld van dit gesprek. Het was immers niet de bedoeling om tot een oordeelvormend gesprek te komen, maar alleen om uitleg te geven over de eerder gemaakte afspraken. Indien verzoeker informatie zou hebben gewenst zou hierover met de werkgever ook geen contact vooraf zijn geweest. Het feit dat verzoeker achteraf op de hoogte is gebracht was bovendien niet noodzakelijk maar was gebaseerd op openheid naar beide kanten, zo besloot het UWV zijn reactie.

4. De Nationale ombudsman acht het niet in strijd met het redelijkheidsvereiste dat de arbeidsdeskundige van het UWV, nadat het deskundigenoordeel was afgegeven, nog een bezoek aan de werkgever heeft gebracht om desgevraagd een toelichting te geven op de eerder met de werkgever gemaakte afspraken. Zowel de werkgever als verzoeker waren immers gebaat bij duidelijkheid op dit punt.

De onderzochte gedraging is in zoverre dan ook behoorlijk.

Het kennisnemen van vertrouwelijke correspondentie

5. Verder klaagt verzoeker erover dat de arbeidsdeskundige, tijdens het hiervoor genoemde bezoek aan de werkgever, kennis heeft genomen van vertrouwelijke correspondentie tussen verzoeker en zijn werkgever, zonder dat aan verzoeker toestemming is gevraagd.

6. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen.

7. In reactie op de klacht heeft het UWV - voor zover relevant - aangegeven dat het de taak van het UWV is om, in verband met het afgeven van een deskundigenoordeel, alle relevante zaken te onderzoeken. Daarbij moet worden opgemerkt, zo voegde het UWV toe, dat verzoeker de gewoonte had de brieven die hij aan zijn werkgever stuurde in afschrift naar het UWV te zenden. De desbetreffende correspondentie is door verzoeker zelf - ongevraagd - aangeleverd en bevond zich derhalve in het UWV-dossier. De verontwaardiging van verzoeker op dit punt achtte het UWV dan ook niet terecht.

8. Vast staat dat de arbeidsdeskundige tijdens het gesprek met de werkgever één of meer brieven heeft ingezien die verzoeker aan zijn werkgever had gestuurd. Voorts heeft verzoeker aangegeven dat door hem uitsluitend de brief die hij op 7 januari 2005 naar zijn werkgever had gestuurd in afschrift naar (de verzekeringsarts van) het UWV was gezonden. Afschriften van andere correspondentie tussen verzoeker en zijn werkgever waren, zo gaf verzoeker daarnaar gevraagd aan, door hem naar de Arboarts gezonden. Blijkbaar zijn deze brieven - in het kader van het afgeven van een deskundigenoordeel - door de Arboarts aan het UWV overgelegd. Van slechts één van de brieven, het schema dat verzoeker aan de centralist gaf, is niet komen vast te staan dat deze al in het bezit van het UWV was voordat het gesprek tussen de werkgever en de arbeidsdeskundige plaatsvond.

De meeste brieven die verzoeker aan zijn werkgever had gestuurd waren al in afschrift bij het UWV aanwezig en de arbeidsdeskundige was derhalve bekend met de inhoud van deze brieven. Daarnaast kan niet worden gesteld dat het schema dat verzoeker, bij wijze van toelichting, aan de centralist van zijn werkgever had doen toekomen van een zodanig vertrouwelijk karakter was dat de arbeidsdeskundige het alleen al om die reden direct ter zijde had moeten leggen.

In zoverre heeft de arbeidsdeskundige niet in strijd met het vereiste van professionaliteit gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

De brief aan verzoeker

10. Ten slotte klaagt verzoeker erover dat de arbeidsdeskundige hem, na diens bezoek aan de werkgever, een brief heeft gestuurd waarin hij verzoeker er - al dan niet impliciet - van beschuldigt “de boel te belazeren” en “zaken uit het verband te rukken”. Verzoeker doelt hierbij met name op de zinsneden: “... u zou ons een genoeg doen om uitspraken in een deskundigenoordeel niet uit zijn verband te halen als argument naar uw werkgever om werkzaamheden zo in te delen als u zou willen.” en “Ik heb ook de werkgever aangegeven ziekmeldingen direct bij de arbo dienst te melden als spoedcontrole.”

11. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.

12. Op grond van paragraaf 3, punt 6 van de hiervoor al aangehaalde Gedragscode (zie Achtergrond, onder 3) houdt de arbeidsdeskundige in voldoende mate functionele afstand tot de cliënt. De toelichting op dit artikel vermeldt dat de arbeidsdeskundige zich betrokken maar tegelijk objectief opstelt.

13. In reactie op de klacht heeft het UWV aangegeven dat de toonzetting van deze brief genuanceerder had moeten zijn. Dit laat onverlet, zo voegde het UWV hieraan toe, dat het UWV ongewild werd meegezogen in een conflictueuze situatie tussen de werknemer en de werkgever als gevolg van een naar de mening van het UWV goed uitgevoerd deskundigenoordeel.

14. Met de brief van 11 februari 2005, die de arbeidsdeskundige verzoeker zond nadat hij nog een gesprek met diens werkgever had gevoerd, en in het bijzonder met de hiervoor aangehaalde zinsneden, geeft de arbeidsdeskundige naar de mening van de Nationale ombudsman blijk van een jegens verzoeker onvoldoende objectieve houding. Bedoelde brief wekt de indruk dat de arbeidsdeskundige zich in het door het UWV aangehaalde conflict tussen werkgever en verzoeker heeft laten meeslepen en hierbij de kant van de werkgever heeft gekozen. De arbeidsdeskundige heeft in zoverre gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is:

gegrond ten aanzien van:

- het gebruik van de zinsnede “op regelmatige tijden eten en medicatie gebruiken”, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;

niet gegrond ten aanzien van:

- het niet vermelden van beperkingen ten aanzien van lange ritten.

De klacht over de onderzochte gedraging van de arbeidsdeskundige van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen is:

gegrond ten aanzien van:

- de brief aan verzoeker, wegens schending van het verbod van vooringenomenheid.

niet gegrond ten aanzien van:

- het bezoek aan de werkgever.
- het kennisnemen van vertrouwelijke correspondentie.

Onderzoek

Op 8 maart 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Tilburg, gedateerd 7 maart 2005, met een klacht over een gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen Tilburg.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken medewerkers de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Zij maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 29 oktober 2004 vroeg verzoeker bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen Tilburg (hierna: UWV) een deskundigenoordeel aan. Hij gaf op het aanvraagformulier aan dat hij met zijn werkgever een verschil van mening had over de door de werkgever getroffen maatregelen om hem zijn werk te laten hervatten als taxichauffeur. Zijn werkgever was niet bereid het advies van de Arboarts wat betreft zijn reïntegratie op te volgen, zo gaf verzoeker aan. De arts van ArboNed had namelijk aangegeven dat een gelijkmatige terugkeer naar het eigen werk mogelijk was, mits verzoeker op regelmatige tijden zou kunnen eten en medicatie in verband met zijn suikerziekte tot zich zou kunnen nemen; de werkgever had hierop laten weten dat verzoeker fulltime moest komen werken of maar ziek moest blijven.

2. Op 3 november 2004 bezocht verzoeker, in verband met zijn aanvraag, het spreekuur van de verzekeringsarts van het UWV. Hierna stelde de verzekeringsarts een rapportage op. In de conclusie gaf hij het volgende aan:

“...De werknemer is geschikt tot het verrichten van het aangeboden werk als taxichauffeur met de beschreven restricties (het op regelmatige tijden kunnen eten en medicatie tot zich kunnen nemen; N.o.). Arbeidsdeskundige toetsing naar de reïntegratie-inspanningen van de werkgever zal op korte termijn plaats gaan vinden...”

3. In zijn rapportage van 18 november 2004, opgesteld nadat het arbeidskundig onderzoek had plaatsgevonden, vermeldde de arbeidsdeskundige de volgende conclusie:

“...Belanghebbende is in staat te achten de reguliere werkzaamheden in de tussendienst/late dienst te verrichten zoals voorheen van 14.00 tot 23.00.

Van de werkgever mag worden verwacht dat hij, zo ver binnen het bedrijf mogelijk is, rekening houdt met het feit dat belanghebbende op regelmatige tijden kan eten (dit mag gerust een boterham zijn) en zijn medicatie kan toedienen...”

4. Bij brief van 23 november 2004 werd verzoeker door het UWV op de hoogte gesteld van de bevindingen. Het UWV gaf aan, op grond van de resultaten van het onderzoek van oordeel te zijn dat verzoekers werkgever ten behoeve van verzoeker niet voldoende en geschikte reïntegratie-inspanningen had verricht. In de toelichting op het deskundigenoordeel had het UWV de hiervoor opgenomen conclusie van de arbeidsdeskundige opgenomen.

5. Op 7 januari 2005 zond verzoeker de verzekeringsarts, ter kennisgeving, een afschrift van een brief die hij diezelfde dag naar zijn werkgever had gestuurd. In de brief aan zijn werkgever gaf verzoeker onder meer het volgende aan:

“Zoals bekend moge zijn, heeft er het afgelopen jaar een zeer uitgebreide correspondentie tussen u en mij plaatsgevonden met betrekking tot mijn medische beperkingen in verband met mijn diabetes mellitus. Kern van de problematiek was dat ik niet tijdig door u in de gelegenheid werd gesteld om te eten en mijn medicatie te gebruiken. Juist als gevolg hiervan ben ik het vorige jaar geruime tijd niet in staat geweest om mijn diensten te vervullen. Na een oordeel van de arbeidsdeskundige van het UWV, waarin is gesteld dat u, als werkgever, tekort bent geschoten in het treffen van maatregelen gericht op reïntegratie, heeft u zich na veel vijven en zessen bij de aanwijzingen van het UWV neergelegd. Hierna heb ik de dienst per 29 november jl. (deels) hervat. Vanaf 10 december jl. heeft een volledige herstelmelding plaatsgehad. Vol goede moed dacht ik dat u uiteindelijk begrip zou tonen voor mijn medische situatie, doch helaas, de waarheid blijkt anders. (...) Verder is er wederom meerdere malen, te weten op 10 december, 13 december en 27 december jl. geen rekening gehouden met het feit dat ik op vaste tijden dien te eten. (...) Last but not least bleek u op 6 januari jl. ernstig aanstoot te nemen aan het feit dat ik een schema aan de dienstdoend centralist had gegeven met daarop de tijden waarop ik moet eten.”

In de brief aan zijn werkgever verwees verzoeker naar een verklaring van zijn huisarts, waarin was aangegeven:

“...(Verzoeker; N.o.) moet om medische redenen (diabetes mellitis) op vaste tijden: 12.00 en 17.30 eten...”

6. Op 11 februari 2005 zond de arbeidsdeskundige verzoeker de volgende brief:

“...Op 04 februari heb ik, op verzoek van uw werkgever, een bezoek aan het bedrijf gebracht en ik heb gesproken met dhr. G.

Ik heb daar tevens de correspondentie gelezen tussen u en uw werkgever, met name uw brieven aan de werkgever.

Daar in de brieven ook verwezen wordt naar het UWV en met name de uitspraken van de arbeidsdeskundige moet ik daar toch op reageren door middel van deze brief. Van deze brief gaat ook een kopie naar uw werkgever zodat er geen misverstanden kunnen bestaan over informatie aan beide partijen.

U heeft bij ons indertijd een deskundigenoordeel aangevraagd. De vraag bij dit deskundigenoordeel was om een uitspraak te doen over de reïntegratieinspanningen van de werkgever. U gaf toen aan de werkzaamheden als taxichauffeur te willen hervatten maar daarvoor van de werkgever geen toestemming te krijgen.

Onze conclusie was dat de werkgever ten behoeve van u niet voldoende en geschikte reïntegratie inspanningen heeft verricht.

Als toelichting: "de werknemer is in staat te achten reguliere werkzaamheden in de tussen/late dienst te verrichten zoals voorheen van 14.00 tot 23.00. Van de werkgever mag worden verwacht dat hij, voor zover binnen het bedrijf mogelijk is, rekening houdt met het feit dat belanghebbende op regelmatige tijden kan eten (dit mag gerust een boterham zijn) en zijn medicatie kan toedienen" Daarnaast gelden de normale regels zoals in de CAO vastgelegd.

Wat houdt dit nu in?

U bent taxichauffeur waarbij de aard van de werkzaamheden aangeeft dat er niet altijd sprake is van precies voorspelbare werktijden/ ritten.

De CAO geeft aan dat er sprake moet zijn van regelmatige rij- en rusttijden. Onze verzekeringsarts geeft ook aan dat er sprake moet zijn van regelmatigheid in eten en in het mogelijk maken medicatie toe te dienen.

De werkgever moet dit, binnen de mogelijkheden van de normale bedrijfsvoering, mogelijk maken.

Het regelmatig kunnen eten houdt niet in dat de werkgever het u mogelijk moet maken op vaste tijden (zoals u in uw schema aan de centralist heeft trachten duidelijk te maken) naar huis te gaan om te eten maar dat u gedurende het werk de mogelijkheid heeft om wat te eten.

In het deskundigenoordeel stond al aangegeven "dit mag gerust een boterham zijn".

Het moet dus gewoon mogelijk zijn ritten te maken waarbij u niet om 17.00 thuis bent maar om rond deze tijd ergens even kunt stoppen om een boterham te eten en medicatie toe te dienen voor u verder gaat.

Onze verzekeringsarts heeft ook niet aangegeven dat er zodanige klachten/ beperkingen zijn dat u niet in staat zou zijn langere ritten zoals naar Schiphol te rijden.

De wijze waarop u aangeeft dat de werkgever u de mogelijkheid moet bieden om te kunnen werken is niet verenigbaar met het reguliere werk als taxichauffeur en mocht u van mening zijn dat uw gezondheid gevaar loopt als u niet kunt werken volgens de strikte regels die u aan uw werkgever aangeeft dan is het mogelijk eerder zinvol om te overwegen een ander vak te kiezen waarbij de door u gewenste regelmaat wel mogelijk is.

Er is, wat ons betreft, geen reden om op deze manier te moeten leven of werken en u zou ons een genoegen doen om uitspraken in een deskundigenoordeel niet uit zijn verband te halen als argument naar uw werkgever om werkzaamheden zo in te delen als u zou willen. Nogmaals dit is niet verenigbaar met het werk als taxichauffeur.

Ik heb ook de werkgever aangegeven ziekmeldingen direct bij de arbo dienst te melden als spoedcontrole...”

7. In reactie hierop liet verzoeker de arbeidsdeskundige, bij brief van 13 februari 2005, het volgende weten:

“...Uit de vele rapporten van de Arbo-dienst (in uw bezit) blijkt duidelijk dat hervatting van de dienst mogelijk is *"mits betrokkene op regelmatige tijden kan eten en de medicatie tot zich kan nemen"*. Ook valt in deze rapporten te lezen dat *"de werkgever zich zal moeten houden aan blijvende beperkingen voor wat betreft lange ritten"*. Dit laatste heeft te maken met beschadigingen aan mijn zenuwbanen ten gevolge van de diabetes. Nadat ter zake de nodige afspraken waren gemaakt via de Arbo-dienst, ben ik medio december weer beter gemeld. Ik ben toen weer aan de slag gegaan met de insteek om er daadwerkelijk het beste van te maken. Daarbij heb ik de werkgever toen ook een schema voorgelegd met regelmatige eettijden (met een speling van een half uur vóór en een half uur na), zodat ik gevolg kon gaan geven aan de gemaakte afspraken. Dat juist de *regelmaat* bij diabetes van het grootste belang is, moge (nogmaals) blijken uit de bijgevoegde verklaring van de huisarts. Aangezien mijn werkgever zich niet aan de gemaakte afspraken hield (en dat overigens ook in andere opzichten nooit doet), heb ik een zogeheten 'second opinion' aangevraagd bij UWV. Hierbij is het *gehele* ziektebeeld ter sprake gekomen en zijn zowel de noodzaak van regelmatige eettijden als het afzien van lange rittijden uitvoerig ter sprake gekomen. Het deskundigenoordeel heb ik gemeend niet anders te moeten lezen als werden hierin de oorspronkelijke met de Arbo-dienst gemaakte afspraken bevestigd. Voor zover u nu kennelijk door (de werkgever; N.o.) bent ingefluisterd dat deze afspraken voor (de werkgever; N.o.) te veel beperkingen in het leven zouden roepen, accepteer ik deze stelling niet. Het is binnen de taxibranche heel goed mogelijk om met een speling van een half uur vóór en een half uur na de voorgeschreven eettijden 12.00 uur en 17.30 uur een korte pauze in te lassen. Als u vervolgens stelt dat "regelmatige tijden" in uw beleving iets anders is dan "vaste tijden", dan deel ik deze conclusie evenmin. Met deze conclusie miskent u het begrip "regelmaat" zoals dat ten aanzien van diabetespatiënten behoort te gelden. Daarbij komt nog, dat ik nooit van mijn werkgever heb gevraagd om mij "thuis te laten eten". Ook in dat opzicht bent u blijkbaar verkeerd voorgelicht. Het is inderdaad voldoende om even langs de weg stil te kunnen staan, mits kan worden gezorgd voor enige persoonlijke hygiëne. Dat mag ook de taxicentrale zijn of een gelegenheid om even de handen te kunnen wassen. Daarbij kan ook zeker gerust sprake zijn van het nuttigen van een boterham. Doelstelling dient altijd te zijn dat in alle omstandigheden sprake is van een optimale bloedglucose. Dit kan alleen worden bereikt door regelmaat en het rijden van niet al te lange ritten...”

8. In een e-mailbericht aan verzoeker van 14 februari 2005 liet de arbeidsdeskundige het volgende weten:

"...Over de status van een deskundigenoordeel bent u geïnformeerd in de brief van 23 november 2004.

Het deskundigenoordeel bestaat uit twee beoordelingen die elkaar aanvullen.

De eerste beoordeling is door onze verzekeringsarts die zijn bevindingen neerlegt in een rapportage aan de arbeidsdeskundige.

De verzekeringsarts beoordeelt op eigen onderzoek en deskundigheid. Hij heeft de mogelijkheid de meningen van anderen, zoals de arbo arts of huisarts, in te zien maar hoeft daarmee in zijn oordeel geen rekening te houden.

De vraag aan de verzekeringsarts is dan ook niet die van het vaststellen van een diagnose, een behandelplan of therapie maar puur het vaststellen van de beperkte belastbaarheid. Waar zijn er bij u problemen die beperkingen veroorzaken in vergelijking met de "gezonde gelijksoortige".

U heeft met (de verzekeringsarts; N.o.) gesproken op 03-11-2004.

De vraag die bij het deskundigenoordeel beantwoord moest worden werd door de verzekeringsarts als volgt geformuleerd:

"Belanghebbende is herstart in aangepaste werkzaamheden waarbij hij als begeleider bij het gehandicaptenvervoer fungeerde.

Belanghebbende heeft al langer geleden aangegeven dat hij weer ritten wilde gaan rijden. Per 11-10-2004 is hij geschikt te achten voor werkzaamheden, aanvankelijk met regelmatige diensten zonder nachtdienst, waarbij er ook gelegenheid bestaat om op regelmatige tijden te eten en de medicatie tot zich te nemen.

De werkgever heeft aangegeven dat belanghebbende alleen kan komen werken als hij volledig en zonder restricties tijdens de werkzaamheden kan werken.

Belanghebbende is het niet eens met deze stellingname en heeft een deskundigenoordeel over de reïntegratieinspanning van de werkgever aangevraagd."

Zijn mening hierover en over de beperkte belastbaarheid is als volgt:

"gezien de bekende diagnose en uit anamnestiche gegevens is het zeer plausibel om belanghebbende eerst in het werk te laten herstarten met genoemde restricties. Mijns inziens is het medisch zeer goed verdedigbaar dat belanghebbende onder deze omstandigheden het eigen werk gaat oppakken.

Het onthouden van dergelijke werkzaamheden is op medische gronden dan ook niet geïndiceerd. Of dergelijke werkzaamheden bij het bedrijf te regelen zijn is door mij niet te

beoordelen en zal door een arbeidsdeskundige beoordeeld moeten worden"

De door de verzekeringsarts aangegeven restricties zijn:

werkzaamheden met regelmatige diensten zonder nachtdienst waarbij er ook gelegenheid bestaat om op regelmatige tijden te eten en de medicatie tot zich te nemen.

Onze verzekeringsarts doet geen uitspraak over de precieze tijd van eten maar geeft aan dat er sprake moet zijn van regelmaat.

Daarnaast wordt ook niet aangegeven dat er sprake zou zijn in beperkingen ten aanzien van lengte van ritten (beperking ten aanzien van langdurig zitten).

Mijn taak als arbeidsdeskundige in deze zaak (tweede deel van de beoordeling) was dan ook niet het vaststellen van de mate van arbeidsongeschiktheid maar het gesprek met de werkgever (na uitgebreid overleg met de verzekeringsarts) en de werkgever te overtuigen van het feit dat hij u het werk moest laten verrichten. Mijn uiteindelijke conclusie die ook integraal in ons oordeel werd overgenomen is:

Belanghebbende is in staat te achten de reguliere werkzaamheden in de tussendienst/ late dienst (dit was het oorspronkelijke werk) te verrichten zoals voorheen van 14.00 tot 23.00. Van de werkgever mag worden verwacht dat hij, zo ver binnen het bedrijf mogelijk is, rekening houdt met het feit dat belanghebbende op regelmatige tijden kan eten (dit mag gerust een boterham zijn) en zijn medicatie kan toedienen.

In uw brief van 7 januari 2005 (die u aan onze verzekeringsarts heeft gestuurd) en die ik ook bij uw werkgever heb gezien geeft u aan dat het onderzoek door UWV heeft aangetoond dat de werkgever niet op de juiste wijze bezig is geweest. Dit is juist voor zover het de weigering betrof van de werkgever om u werkzaamheden te laten verrichten op de wijze die wij omschreven. Het feit dat u een ander idee heeft over de invulling van de werkzaamheden dan wij kan ook niet onderbouwd worden door het deskundigenoordeel..."

9. Bij brief van 17 februari 2005 diende verzoeker bij het UWV een klacht in. Hij gaf onder meer het volgende aan:

"...Ik ben van beroep werkzaam als taxichauffeur bij (werkgever; N.o.). Gedurende langere tijd ben ik diabetespatiënt, waartoe ik ook dagelijks insuline moet spuiten. Vanwege problemen met de zenuwbanen en de voortdurende ontregeling van de diabetes ben ik vorig jaar geruime tijd ziek geweest. Nadat met ArboNed de nodige afspraken waren gemaakt, waaronder het afzien van lange ritten en het mogelijk maken van regelmatige rusttijden om te kunnen eten of medicatie te kunnen toedienen, wilde ik mijn werk weer hervatten. Al snel bleek, dat mijn werkgever hier niets voor voelde. Het was, zoals hij letterlijk verklaarde, "alles of niets". Hierop heb ik mij gewend tot het UWV om een zogenaamd "deskundigenoordeel" te verkrijgen. Ik heb toen een gesprek gevoerd met (de

verzekeringsarts; N.o.), die alle begrip had voor de situatie. Zijn oordeel luidde dan ook dat ik weer aan de slag kon en dat van de werkgever mocht worden verwacht dat hij rekening hield met mijn beperking voor zover dat binnen de bedrijfsvoering van de werkgever mocht worden verwacht. Aangezien ik ervan ben uitgegaan dat het deskundigenoordeel mede was gebaseerd op de beschikbare gegevens van ArboNed, ben ik op 10 december 2004 weer aan de slag gegaan in vertrouwen dat ik hiermee precies handelde in lijn met de afspraken die eerder met ArboNed waren gemaakt. Ondertussen bleef mijn werkgever zich schuldig maken aan pesterijen en werd tijdig eten mij onmogelijk gemaakt. Als gevolg hiervan heb ik mij op 1 februari 2005 opnieuw ziek gemeld.

Wat schetst mijn verbazing ?

Op 12 februari 2005 ontving ik een brief van (de arbeidsdeskundige; N.o.) dat hij op 4 februari 2005, buiten mijn medeweten om, een bezoek aan mijn werkgever heeft gebracht. Hierbij heeft hij blijkbaar kennis genomen van vertrouwelijke correspondentie tussen mij en mijn werkgever. In ieder geval bevat de brief de ongefundeerde beschuldiging "dat ik zaken uit zijn verband zou trekken". Verder stelt (de arbeidsdeskundige; N.o.) "dat ik desnoods maar een ander vak moet kiezen". Niet in de laatste plaats meldt de brief nog even dat mijn werkgever is geadviseerd om bij een volgende ziekmelding onmiddellijk een spoedcontrole te laten uitvoeren als ware ik de boel aan het "belazeren".

Mijn klacht richt zich, gezien het vorenstaande, op de volgende punten:

1.

Het medische gedeelte van het deskundigenoordeel is onvolledig en onduidelijk. Het bevat geen aanwijzingen over de medische beperkingen ter zake van het maken van lange ritten, terwijl dit wel ter sprake is gekomen in het dossier van ArboNed. Verder wordt in het medische gedeelte van het oordeel gesteld dat mijn werkgever mij de gelegenheid dient te stellen om op *regelmatige tijden* te eten en medicatie te gebruiken. Afgezet tegen de noodzaak tot het reguleren van de diabetes heb ik gemeend dit, ook gelet op de Arbo-uitlatingen, te mogen begrijpen als zijnde op *vaste tijden*. Dit is ook door mijn huisarts bevestigd. In die zin is het medische oordeel onvoldoende helder, hetgeen thans zoveel misverstanden heeft opgeroepen dat er inmiddels een flinke discussie gaande is tussen UWV, ArboNed en mijn werkgever. Ondertussen kan ik niet anders dan wachten totdat duidelijkheid is ontstaan tussen deze partijen met alle gevolgen van dien voor mijn verdere inzetbaarheid als chauffeur. Dit kan mijns inziens nooit de bedoeling zijn !

2.

De arbeidsdeskundige heeft een bezoek aan mijn werkgever gebracht *nadat* het deskundigenoordeel al was uitgebracht. Niet duidelijk is of hij dit heeft gedaan om achteraf alsnog een onderzoek in te stellen naar de bedrijfsvoering bij mijn werkgever. In ieder

geval heeft hij kennis genomen van vertrouwelijke correspondentie tussen mij en mijn werkgever, terwijl hij mij daar nooit toestemming voor heeft gevraagd. Voor zover de arbeidsdeskundige mogelijk op verzoek van de werkgever een nieuw deskundigenoordeel heeft gevraagd, is mij hieromtrent ook al niets gevraagd. Dat (de arbeidsdeskundige; N.o.) vervolgens op schrift een onbehoorlijke toon aanslaat raakt mij nog het meest. Het is niet behoorlijk om een goedwillend werknemer impliciet te betitelen als iemand die de boel "belazert" of als iemand die bewust de zaken "uit het verband zou rukken". Dan heb ik het verder nog niet over de suggestie dat ik dan maar een ander vak moet gaan zoeken..."

10. Bij brief van 4 maart 2005 gaf het UWV de volgende reactie op verzoekers klacht:

"...Omdat uw klacht zich richt op zowel het medisch onderzoek als op het arbeidskundig handelen is deze klacht door de stafverzekeringsarts en de stafarbeidsdeskundige onderzocht en beoordeeld.

Met betrekking tot de medische kant van de zaak kan ik U mededelen dat op basis van ingewonnen informatie bij diverse instanties en personen ik tot de volgende conclusie kom.

Er zijn geen termen aanwezig die kunnen wijzen op een onvolledig onderzoek door (de verzekeringsarts; No.). Uit de rapportage van (de verzekeringsarts; No.) is op te maken dat hij met de voorhanden zijnde gegevens een naar de mening van de staf verzekeringsarts voldoende gewogen en conclusieve rapportage heeft gemaakt, die voldoet aan de daarvoor geldende maatstaven zoals geldend voor het proces deskundigenoordeel.

De stafverzekeringsarts deelt de mening van (de verzekeringsarts; No.) dat U op regelmatige tijden moet kunnen eten en de medicatie moet kunnen gebruiken. Dat dit exact op 12.00 uur en 17.30 uur moet, zoals U stelt, gesteund door Uw huisarts, is niet het regime wat noodzakelijk is. Een bepaalde beperkte spreiding van tijd voor de maaltijden is onder omstandigheden niet alleen te verdedigen maar soms ook noodzakelijk, bijvoorbeeld bij sterkere fysieke inspanningen, en het hebben van intercurrente aandoeningen zoals bijvoorbeeld een infectie of anderszins een verandering in fysieke omstandigheden. Verwezen zij daarbij naar de richtlijnen van bijvoorbeeld de Diabetes Vereniging of de Nederlandse Vereniging voor Diëtetiek.

Van geen enkele diabetes patiënt wordt verlangd dat hij op exact de minuut nauwkeurig zijn maaltijd gebruikt. De suggestie die U en Uw huisarts geeft zijn onterecht en misleidend. Juist het beroep van taxichauffeur is volgens de stafverzekeringsarts zeer geschikt, omdat er een mate van vrijheid is maaltijden te gebruiken en er geen zwaar fysieke inspanningen geleverd hoeven te worden die interfereren met de bloedglucose spiegel.

Met betrekking tot het arbeidskundig handelen deel ik U het navolgende mede. Door de stafarbeidsdeskundige is een onderzoek ingesteld naar het handelen van de betreffende

arbeidsdeskundige, en de formele afhandeling van de procedure. Het deskundigenoordeel is vanuit het formeel arbeidskundig perspectief op een juiste wijze uitgevoerd. Er is door de arbeidsdeskundige een uitspraak gedaan met betrekking tot het al dan niet kunnen uitvoeren van het geboden werk van de werkgever aan de werknemer. De rol van UWV is hiermee formeel ten einde. Het is vervolgens aan de werkgever en werknemer, om in het geval van een meningsverschil tussen deze partijen over het deskundigenoordeel, om hiermee naar de arbeidsrechter te gaan.

In onderhavig geval is door de arbeidsdeskundige, na het afronden van het deskundigenoordeel, een gesprek gevoerd met de werkgever. Dit gesprek is op verzoek van werkgever geïnitieerd ter verduidelijking van zaken. Tijdens dit gesprek zijn geen nieuwe zaken toegevoegd en zijn er geen andere standpunten ingenomen door de arbeidsdeskundige. De uitkomst van het deskundigenoordeel is niet gewijzigd. Een gesprek, met één van beide partijen, na het uitbrengen van een deskundigenoordeel is geen vast onderdeel van de procedure. Het is echter ook niet zo dat dit nooit gebeurt. Naar onze mening is de handelswijze van de arbeidsdeskundige correct geweest.

Conclusie

Gezien bovenstaande achten wij uw klacht ongegrond...”

11. Op 7 maart 2005 vond, naar aanleiding van de reactie op verzoekers klacht, telefonisch contact plaats tussen verzoeker en de medewerker van het UWV die zijn klacht had afgehandeld. In de notitie die door de UWV-medewerker van dit gesprek werd gemaakt werd het volgende aangegeven:

“...Belanghebbende is het niet helemaal eens met gestelde in brief. Met betrekking tot de medische kant van de zaak is belanghebbende van mening dat zijn medische beperkingen niet volledig zijn meegenomen in de klachtafhandeling. Met name de lange taxi ritten zijn volgens belanghebbende niet meegenomen, dit zijn volgens hem de problemen met betrekking tot zijn functioneren.

Ik heb aangegeven dat er een weloverwogen oordeel is gemaakt door UWV op het medisch aspect.

Met betrekking tot de arbeidskundige aspecten is belanghebbende van mening dat de AD in kwestie niet juist heeft gehandeld door een gesprek met de werkgever aan te gaan (zonder zijn medeweten) en NIET met de belanghebbende aan tafel te willen.

Ik heb belanghebbende gewezen op de rol van UWV in de procedure deskundigen oordeel. Een gesprek na het uitbrengen van een DO met WG of WN is niet te doen gebruikelijk maar zeker niet verboden.

In deze casus spreken we van een gesprek ter verduidelijking van de zaak aan het adres van de WG. Er zijn GEEN nieuwe aspecten in dit gesprek aangevoerd door partijen waar door een andere kijk op de zaak zou zijn ontstaan of anderszins zou zijn beslist.

Ik heb aangegeven dat in een gesprek met de betreffende AD over deze afspraak met de WG is gesproken. Er zijn geen zaken gebeurd die procedureel onjuist zijn verlopen. Wellicht had de AD dit gesprek beter niet kunnen hebben in verband met de "verstoorde arbeidsrelatie" waarvan toch sprake is..."

B. Standpunt verzoeker

Voor het standpunt van verzoeker wordt verwezen naar de klachtsamenvatting onder Klacht.

C. Standpunt uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

1. Bij brief van 12 mei 2005 legde de Nationale ombudsman de klacht voor aan het UWV. Ook stelde hij het UWV de volgende nadere vragen:

"...Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel

Verzoeker geeft aan dat het deskundigenoordeel op het punt van het toedienen van medicatie en het gebruiken van maaltijden - in het bijzonder de zinsnede 'op regelmatige tijden' - voor de nodige discussie tussen hem, zijn werkgever, het UWV en ArboNed heeft gezorgd. Verzoeker heeft deze omschrijving, gezien de noodzaak tot het reguleren van zijn diabetes en gezien hetgeen ArboNed op dit punt heeft opgemerkt, opgevat als 'op vaste tijden'. Zijn huisarts heeft dit ook bevestigd, zo geeft verzoeker aan. Uit de reactie op verzoekers klacht blijkt dat het UWV hieruit heeft begrepen dat verzoeker 'exact om 12.00 uur en 17.30 uur' wil eten en dat dit eventueel thuis moet gebeuren. Verzoeker ontkent dat hij dit zo heeft gezegd; hij geeft aan over 'binnen zekere marges' te hebben gesproken. In de reactie op de klacht geeft het UWV verder aan dat van geen enkele diabetespatiënt wordt verlangd dat hij exact op de minuut nauwkeurig zijn maaltijd gebruikt. De suggestie die verzoeker en zijn huisarts geven is onterecht en misleidend, zo stelt het UWV.

1. Wat moet, naar de mening van de verzekeringsarts, worden begrepen onder 'op regelmatige tijden' medicatie en maaltijden gebruiken?
2. Op welke gegevens heeft het UWV zijn stelling gebaseerd dat verzoeker deze zinsnede opvat als 'exact op de minuut' en 'thuis'?
3. Bestaat, voor zover u bekend is, tussen de betrokken partijen (verzoeker, werkgever, UWV en ArboNed) inmiddels duidelijkheid over hetgeen van verzoeker en van zijn werkgever mag worden verwacht op dit punt?

4. Indien de reactie op vraag 3 ontkennend luidt: bent u bereid dit punt - in aanvulling op het deskundigenoordeel - alsnog zodanig toe te lichten dat voor betrokkenen geen onduidelijkheid meer bestaat?

Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel

5. Zijn de gegevens waarover ArboNed beschikte bij het opstellen van het deskundigenoordeel betrokken? Zo nee: waarom niet?

6. Het UWV is blijkbaar van mening dat er voor verzoeker geen beperkingen bestaan ten aanzien van het maken van langere ritten (zie de brief van de arbeidsdeskundige van 11 februari 2005). Waarop is dit oordeel gebaseerd?

Ten aanzien van het derde klachtonderdeel

7. Nadat het deskundigenoordeel was opgesteld heeft de arbeidsdeskundige nog een bezoek aan de werkgever gebracht, blijkbaar op verzoek van de werkgever. Wat is tijdens dit gesprek besproken? Indien van dit gesprek een verslag is opgemaakt kunt u volstaan met het overleggen van een afschrift.

8. Is verzoeker op de hoogte gesteld van het feit dat dit gesprek zou plaatsvinden?

9. Is deze werkwijze naar uw mening gebruikelijk en/of wenselijk?

Ten aanzien van het vierde klachtonderdeel

10. Heeft de arbeidsdeskundige inderdaad zonder toestemming van verzoeker diens brieven aan de werkgever gelezen?

11. Acht u het juist dat dit is gebeurd? Ik verzoek u in uw antwoord de Gedragscode voor arbeidsdeskundigen (Lisv, april 1999) te betrekken, in het bijzonder artikel 17.

Ten aanzien van het vijfde klachtonderdeel

12. Acht u het juist dat de arbeidsdeskundige verzoeker deze brief zond? Ik verzoek u uw antwoord te motiveren.

13. Acht u de in de klachtformulering aangehaalde zinsneden correct jegens verzoeker?..."

2. Bij brief van 3 juni 2005 gaf het UWV een eerste reactie op de klacht. Waar het de beantwoording van de door de Nationale ombudsman gestelde nadere vragen betrof verwees het UWV naar de bijgevoegde afschriften van verzoekers dossier. Naar de mening van het UWV kon het antwoord op de meeste vragen hieruit worden afgeleid. Verder gaf het UWV, in reactie op de derde vraag, aan van mening te zijn dat vanuit medisch en arbeidskundig perspectief wel duidelijk was wat haalbaar was en wat wel en

niet verwacht mocht worden van de werkgever en verzoeker. Verzoeker en zijn werkgever bleven op dit punt echter met elkaar in discussie waardoor de zaak gefrustreerd werd.

Het UWV zond onder meer afschriften mee van periodieke evaluaties die door ArboNed waren opgemaakt.

In de evaluatie van 12 maart 2004 werd aangegeven:

“...Stand van zaken

Werknemer heeft extra controle bij de specialist en behandeling laten plaatsvinden. Het gaat nu sinds 10 dagen beter.

Hij heeft contact met de werkgever en over werkhervatting een afspraak gemaakt. Feit is dat werkgever al geruime tijd zoveel als kan kwa werktijden en soort ritten rekening houdt met werknemers medische beperkingen zonder dat daarover een en ander schriftelijk vastligt. (UWV-beoordeling).

Gemaakte afspraken

- Werknemer kan per 15 maart het werk met aanpassing hervatten: 75% herstelmelden. Advies is de komende 5 weken zoveel mogelijk regelmatige werktijden te geven.
- Werknemer blijft onder controle en behandeling van de specialist.
- In verband met de voortdurende werkaanpassing (regelmatige werktijden - soort ritten) is een arbeidsdeskundig onderzoek te overwegen voor het definitief vastleggen van beperkingen. Werkgever kan via de arbodienst om dit onderzoek vragen.
- De arbodienst beoordeelt over ca 5 weken opnieuw. Een oproep spreekuurbezoek volgt.

Prognose

Indien betrokkene zich weet te houden aan behandeladviezen (dieet en medicijnen) is de prognose an sich gunstig...”

In de evaluatie van 19 april 2004 werd het volgende aangegeven:

“...Stand van zaken

Het gaat naar mening van werknemer goed. Hij blijft onder controle van specialist en verpleegkundige (poliklinisch).

Er volgt eind april nog een nader onderzoek bij een andere specialist.

Betrokkene werkt al geruime tijd weer 40 uur per week bij een 75% herstelmelding per 15-03.

Gemaakte afspraken

- Werknemer kan per 20-04 meer (bijv. 80-85%) of volledig hersteld gemeld worden voor zijn taak taxichauffeur met regelmatige diensten (geen nachtdiensten).
- Overleg werkgever en bedrijfsarts dd 20-04 leert dat werkgever nog onveranderd rekening moet blijven houden met aanpassingen in werktijden, lange ritten, op regelmatige tijden kunnen eten. Overweeg een arbeidsdeskundig onderzoek bij de Arbodienst aan te vragen voor het vastleggen van blijvende aanpassingen en mogelijkheden.

Van belang is dat werknemer onder controle blijft de specialist en niet toeneemt in gewicht.

- Algemene adviezen: zie ook evaluatieformulier dd 06 nov 2003.
- Wij adviseren Herbeoordeling over 6 weken of eens per halfjaar controle via de arbodienst (bedrijfsgezondheidskundig spreekuur). Dit is de werknemer uitgelegd..."

De evaluatie van 15 juni 2004 vermeldde het volgende:

"...Stand van zaken

(...) De klachten zijn ongewijzigd belemmerend. Onderzoek bij de specialist loopt. Op grond van huidige bevindingen is er mee rekening te houden dat de klachten kunnen toenemen. Er volgt medio juli een vervolgonderzoek: een vergelijkend onderzoek.

Betrokkene werkt gedeeltelijk bij 25% ziekmelding dd 13 mei en ervaart de aanpassing als niet voldoende wat het rijden van lange ritten betreft.

Over nader arbeidsdeskundig onderzoek is de werkgever geadviseerd, (telefonisch overlegd).

Gemaakte afspraken

- Gelet op de medische aandoening en behandeling/ onderzoeken zijn de beperkingen vermeld in evaluatieformulier dd 19-04 ongewijzigd.
- Advies is een arbeidsdeskundig onderzoek te vragen via de arbodienst voor nader reïntegratie-advies m.b.t. arbeidsmogelijkheden.
- Advies is dat werknemer en werknemer periodiek (eens per twee weken) overleggen over de voortgang en problemen die werknemer in de praktijk bij reïntegratie ervaart, opdat er goede overeenstemming is over haalbaarheid van de aanpassing in de praktijk.

- Herbeoordeling door de arbodienst: over 6 weken.

Prognose

Er is m.i. rekening te houden met blijvende beperkingen die het 'volledig inzetbaar zijn voor taxiwerk' belemmeren.

Haalbaarheid tot terugkeer is afhankelijk van de mogelijkheden die werkgever wel of niet blijvend kan bieden..."

In de evaluatie van 27 juli 2004 werd het volgende aangegeven:

"...Stand van zaken

Medische klachten zijn nog aanwezig. Onderzoek en controle vindt bij diverse specialisten plaats. De huidige medische aandoeningen belemmeren nog de geschiktheid voor zijn oorspronkelijke werk.

Betrokkene werkt nu als begeleider ochtend en namiddag. Hij heeft daarmee meer regelmatige werktijden.

Bijkomend probleem dat ook negatief op zijn herstel werkt is de ontstane bemoeilijkte arbeidsverhouding blijkens zijn reacties op het spreekuur en de brief die hij dd 27-06.

Advies

-werknemer wordt op grond van medische beperkingen nog ongeschikt bevonden voor een chauffeurstaak in personenvervoer.

-betrokkene is geschikt voor aangepast niet-chauffeurswerk: werk als begeleider voortzetten. Hij kan daarbij afhankelijk van de inzetmogelijkheden gedeeltelijk (bij 20-25%) hersteld gemeld worden.

- werknemer zal zich frequent onder controle moeten houden bij huisarts en specialist.

- betrokkene is geadviseerd bij gemis aan contact met de werkgever zelf contact op te nemen voor overleg.

- werknemer zal gelet op zijn medische aandoeningen en het resultaat van de behandelingen tot nu toe in de toekomst aangewezen zijn op regelmatige werktijden.

(...)

Prognose

zie vorige evaluatie. Er mee rekening houden dat bij onvoldoende medische verbetering een ongeschiktheid voor het taxichaufferen in het geding is...”

De evaluatie van 7 september 2004 vermeldde het volgende:

“...Stand van zaken

Werknemer heeft vooraf dd 31-08 laten weten dat het beter gaat en aangegeven dat hij in overleg met de werkgever halve dagen hervat in aangepast werk.

Een arbeidsdeskundig onderzoek is dd 10 augustus aangevraagd.

Hij werkt nu 's ochtends deel en 's middags deel totaal ruim 4 1/2 uur per dag: meerijden als begeleider.

Met medicatie en nu geruststelling na uitslag van een onderzoek bij een specialist gaat het nu inderdaad beter.

Hij blijft onder controle van huisarts en specialist.

Advies

Volhouden: zelfcontrole en houden aan medicijnvoorschriften. Tevens vermageren voortzetten. Alles zal afhangen van m.n. het reguleren van de stofwisseling.

Gemaakte afspraken

- Betrokkene mag als rijder in uren zoveel mogelijk uitbreiden als hij aankan.
- het chaufferen (personenvervoer) wordt nog tijdelijk ontraden.
- Bedrijfsarts verkreeg van werknemer schriftelijk toestemming om verklaring/inlichtingen bij de behandelend internist op te vragen.

Herbeoordeling: over 5 weken

Prognose

zie onder advies. Arbeidsdeskundige rapportage afwachten.

Verwachting nu is, mits bovengenoemde advies wordt opgevolgd:

- dat het autorijden binnen afzienbare tijd weer kan
- blijvende aanpassing t.a.v nachtdiensten (arbeidstijden tussen 23u-06uur) om terugval / recidief te voorkomen...”

In de evaluatie van 11 oktober 2004 werd het volgende aangegeven:

“...Stand van zaken

(...)

Op grond van huidige gegevens, waarbij er blijkens laboratoriumonderzoek van juli wel vooruitgang is kan nog geen gericht advies m.b.t. het chaufferen gegeven worden en wacht de specialist tot consult in november.

Werknemer is nog niet klachtenvrij. Zijn grootste zorg is dat hij straks bij meer normale inzet niet regelmatig kan eten of medicijnen kan gebruiken waardoor er weer ontregeling kan ontstaan.

Advies

Gemaakte afspraken

(...)

Werknemer en werkgever moeten tot afspraken kunnen komen of inzet met enige regelmatigheid tzt organisatorisch mogelijk is. Werknemer geeft aan geen nachtdiensten te hebben in zijn taak. Het gaat er dus om dat hij de middag en avondmaaltijd binnen redelijke vaste tijden (maximale spreiding 1/ 2 uur tot 3 kwartier) kan nemen.

- zoals het er nu uitziet vindt bedrijfsarts het verantwoord dat hij enkele kleine ritten per dag mag rijden.

Prognose

Bij juist medicijngebruik en dieet en regelmaat moet hervatting weer haalbaar worden...”

In de evaluatie van 26 oktober 2004 (de meest recente die werd bijgevoegd) werd aangegeven:

“...Stand van zaken

(...)

2) Op 11 oktober heeft de bedrijfsarts met de werkgever telefonisch contact gehad, waarbij nog eens duidelijk is gesteld dat de werktijden zijn: dagdienst: 07.30u - 17u en zgn `tussendiensten' van 13u - 23 uur. Hier zit dus geen nachtdienst bij.

(...)

Advies

Tijdens een telefonisch contact met de werkgever heden aansluitend aan het spreekuurbezoek heeft de bedrijfsarts voorgesteld om hem weer te laten taxirijden.

Gemaakte afspraken

- Definitief advies m.b.t. de verwachte geschiktheid / ongeschiktheid voor taxirijden volgt na ontvangst van de opgevraagde informatie van de specialist.

- Op grond van verloop van de medische behandeling en eigen bevindingen tijdens het spreekuur is het naar de mening van de bedrijfsarts nu wel verantwoord hem weer taxi te laten rijden. Te beginnen met voorlopig op vaste tijden (ochtend of middag) om het verdere verloop even te volgen en van daaruit verder te reïntegreren naar zijn volledige taak, mits betrokkene op regelmatige tijden kan eten en de medicatie tot zich kan nemen (zie evaluatie 11 okt). Het is aan de werkgever te bepalen of dit in de diensten ingepast kan worden..."

3. Na diverse malen te zijn gerappelleerd gaf het UWV, bij e-mailbericht van 30 augustus 2005, alsnog een reactie op de nadere vragen die de Nationale ombudsman met zijn brief van 12 mei 2005 aan het UWV had voorgelegd. Het UWV gaf het volgende aan:

"...Vraag 1:

Onder "op regelmatige tijden" wordt in dit verband "op de tijdstippen met een maximale spreiding van 3/4e uur " bedoeld. Concreet betekent dit dat bij etenstijden van 12.00 uur en 17.00 uur, zoals in de stukken wordt vermeld, een spreiding van 11.15 uur tot 12.45 uur en van 16.15 uur tot 17.45 uur te accepteren valt. Dit is overigens in overeenstemming met de beperkingen zoals die door de arbo arts zijn aangegeven in de periodieke evaluatie d.d. 11-10-2004.

Vraag 2:

Uit geen enkel primair dossierstuk van het UWV is het volgens mij naar voren gekomen dat het UWV deze stellingname bij belanghebbende "in de mond legt". Het enige dossierstuk dat naar een dergelijke situatie wijst is de verklaring van de huisarts.

Vraag 3:

Hierover heb ik geen enkel idee.

Vraag 4:

Indien er nog onduidelijkheid zou bestaan op dit punt, lijkt mij deze, gezien het concrete antwoord op vraag 1, niet meer aan de orde te zijn. UWV is desondanks altijd bereid verduidelijking te verschaffen.

Vraag 5:

Ja.

Vraag 6:

In de laatste periodieke evaluatie van de arbo arts d.d. 26-10-2004, vlak voor de datum van het deskundigenoordeel, wordt belanghebbende door de arbo arts weer geschikt geacht voor taxiwerkzaamheden zonder restrictie op het punt van lange autoritten. Er wordt slechts beperkt van of de ochtend of de middag. Er bestaan, in mijn ogen, ook geen medische gronden die het rijden van slechts korte ritten met de gestelde diagnose plausibel maken. Ook in dit geval bestaat er derhalve overeenstemming met de visie van de arbo arts.

Vraag 7:

Op 9-11-2004 vond een bezoek plaats aan de werkgever (...) en werd gesproken met de heer K. in zijn functie als directeur van deze onderneming. Dit in het kader van het deskundigenoordeel. Een en ander resulteerde in de rapportage van 18-11-2004, gevolgd door de brief aan belanghebbende van 23-11-2004.

Op verzoek van de heer G. van (werkgever; N.o.) heb ik op 4-02-2005 nogmaals een bezoek aan de werkgever gebracht en gesproken met de heer G., tijdelijk plaatsvervanger van de heer K. en met de dochter van de heer K. Beiden voerden gezamenlijk de directie tijdens de afwezigheid van de heer K.

De aanleiding hiervoor was de volgende:

De heer K. was op dat moment door een ziekenhuisopname geruime tijd niet aanspreekbaar. Er waren geen duidelijke instructies achtergelaten voor wat betreft de afspraken over (verzoeker; N.o.) en beide plaatsvervangende managers hebben gevraagd een beeld te schetsen van de afspraken die met de heer K. waren gemaakt en wat algemene informatie over de regels die zij dienden te volgen.

De arbeidsdeskundige heeft voor alle duidelijkheid aan alle partijen, dus ook aan (verzoeker; N.o.) een brief geschreven d.d. 11 februari 2005. Het betrof hier geen nieuwe opdracht maar een uitleg van eerder gemaakte afspraken naar aanleiding van het deskundigenoordeel en heb (verzoeker; N.o.) voorzien van informatie.

Vraag 8:

Belanghebbende is daar vooraf niet van op de hoogte gesteld daar het ook niet de bedoeling was om tot een oordeelsvormend gesprek te komen maar alleen uitleg te geven over de eerdere afspraken.

Vraag 9:

Gezien het feit dat de werknemer ons, via het deskundigenoordeel, vraagt een gedegen onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid werkzaamheden te kunnen verrichten houdt automatisch in dat de werknemer van ons mag verwachten dat er bij de werkgever cq op de werkplek een onderzoek wordt ingesteld.

Bij het deskundigenoordeel is dus een werkgeversbezoek gebruikelijk en wenselijk. Het tweede bezoek op 4-2-2005 was informatief en alleen een uitleg aan de op dat moment aanwezige directie daar met de directeur niet kon worden gesproken door de ziekenhuisopname.

In geval (verzoeker; N.o.) informatie zou hebben gewenst zou hierover ook niet met de werkgever contact zijn geweest. Het feit dat (verzoeker; N.o.), achteraf, op de hoogte is gebracht is/was niet noodzakelijk maar is gebaseerd op openheid naar beide kanten.

Vraag 10:

Het is de taak van UWV om in een deskundigenoordeel alle relevante zaken te onderzoeken. Daarbij moet worden opgemerkt dat belanghebbende de gewoonte heeft een kopie van de brieven die hij aan zijn directeur stuurt in kopie aan UWV te zenden. Betreffende correspondentie is dus gewoon, aangeleverd door (verzoeker; N.o.), in het UWV dossier en werden op deze wijze in de oordeelsvorming mee genomen.

De verontwaardiging van (verzoeker; N.o.) is op dit punt niet terecht daar hijzelf de brieven (ongevraagd) zendt aan UWV.

Vraag 11:

De gedragscode geeft in art. 17 aan:

(hoofdstuk 3 relatie arbeidsdeskundige vs cliënt)

"De arbeidsdeskundige die voor zijn onderzoek inlichtingen over cliënt inwint bij derden, verzoekt hiervoor toestemming bij de cliënt. De toestemming kan achterwege blijven indien de derde op grond van wettelijke voorschriften verplicht is om inlichtingen te verschaffen. De cliënt werd in dit geval wel op de hoogte gebracht."

In het kader van het deskundigenoordeel is de werkgever geen "derde" daar het onderzoek, aangevraagd door (verzoeker; N.o.) specifiek om de werkplek gaat en kan hooguit gezien worden als derde die verplicht is te antwoorden.

In alle gevallen dat gesproken werd met de werkgever werd daarover schriftelijk mededeling gedaan aan (verzoeker; N.o.).

Vraag 12:

Gezien de zorgvuldigheid waarmee het hele traject van het deskundigenoordeel is uitgevoerd is het correct dat de arbeidsdeskundige ook de belanghebbende alsnog informeert over de stand van zaken.

Vraag 13:

De toonzetting zoals gebezigd door de arbeidsdeskundige had genuanceerder moeten. Laat onverlet dat UWV ongewild wordt meegezogen in een conflictueuze situatie tussen werknemer en werkgever door een naar mijn mening goed uitgevoerd deskundigenoordeel....”

D. Reactie verzoeker

1. Bij brief van 25 juli 2005 gaf verzoeker het volgende aan:

“...Uit de rapportage deskundigenoordeel van (de verzekeringsarts; N.o.) blijkt dat als diagnose gesteld wordt *"diabetes mellitus met neuropathie"*. De toevoeging 'neuropathie' houdt in dat problemen ontstaan in, met name, de aderen van de benen, zodat op grond daarvan al duidelijk had moeten zijn dat het rijden van lange ritten voor mij niet langer aan de orde kon zijn. Waarom deze constatering niet in de deskundigenverklaring tot uitdrukking komt is mij een raadsel, aangezien ook uit de rapportages van de Arbo-arts van 19 april 2004 en 15 juni 2004 blijkt dat het probleem van het rijden van lange ritten onderwerp van gesprek is geweest. Overigens heeft ook neuroloog J. melding gemaakt van deze neuropathie.

Voorts blijkt uit de rapportage arbeidsdeskundige, dat mijn werkgever heeft verklaard dat hij een groot deel van het reguliere werk verloren heeft. Dit is aperte onzin, omdat er juist meer mensen zijn aangenomen de laatste tijd. Zou ik door de arbeidsdeskundige met deze opmerking zijn geconfronteerd, dan had ik e.e.a. eenvoudig kunnen weerleggen. Hetzelfde geldt voor de opmerkingen die mijn werkgever kennelijk heeft gedaan met betrekking tot de lengte van de ritten. In ieder geval is volstrekt onjuist dat ik zou hebben aangegeven alleen in Tilburg te kunnen rijden. Dit moge ook blijken uit de brief die ik op 27 juni 2004 aangetekend aan mijn werkgever heb verzonden. (...) hieruit blijkt duidelijk dat ik mezelf goed in staat acht tot het rijden van ritten in het stadsgewest Breda - 's-Hertogenbosch - Eindhoven - Tilburg...”

Verzoeker voegde bij zijn brief enkele bijlagen, waaronder een brief van een neuroloog, gedateerd 1 maart 2005. In deze brief wordt het volgende aangegeven:

“...(Verzoeker; N.o.) is bij ondergetekende onder behandeling wegens een sensibele polyneuropathie bij diabetes (aantasting van de zenuwvezels als gevolg van suikerziekte). Deze verschijnselen kunnen toenemen, wanneer de diabetes niet goed geregeld is. Vanuit

neurologische optiek is een goede diabetesregulatie dan ook belangrijk...”

2. Op 9 september 2005 had een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman telefonisch contact met verzoeker. Verzoeker gaf, daarnaar gevraagd, aan dat hij van alle brieven die hij naar zijn werkgever had gestuurd alleen de brief van 7 januari 2005 in afschrift naar het UWV had gezonden. Wel was hij gewoon van zijn brieven aan de werkgever afschriften naar de Arboarts te sturen.

3. Op 11 september 2005 deed verzoeker de Nationale ombudsman, daarnaar gevraagd, nog een afschrift toekomen van het schema dat hij in december 2004 aan de centralist van het taxibedrijf had doen toekomen.

Met dit schema probeerde verzoeker blijkbaar duidelijk te maken op welke wijze het begrip 'regelmatige tijden' naar zijn mening diende te worden ingevuld. In de dagdienst nam verzoeker 12.00 uur als centrale tijd, met een speling van een half uur vóór en een half uur na 12.00 uur. In de tussendienst gaf hij 17.30 als centrale tijd op, waarbij opnieuw een speling van een half uur vóór en een half uur na deze tijd gold.

Achtergrond

1. **Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen** (wet van 29 november 2001, Stb. 624)

Artikel 30, eerste lid, aanhef en sub g:

“ 1. Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen heeft tot taak:

(...)

g. op verzoek van een werkgever of een werknemer (...) een onderzoek instellen naar en een oordeel geven over de vraag of de werkgever ten aanzien van zijn zieke werknemer (...) voldoende en geschikte reïntegratieinspanningen heeft verricht;”

2. **Als werkgever en werknemer hulp nodig hebben bij de reïntegratie Een deskundigenoordeel van UWV** (UWV brochure december 2004)

“... Het doel van ons oordeel is dat werknemer en werkgever er samen uit kunnen komen, maar het is niet bindend.

(...)

Wij onderzoeken bij een oordeel over reïntegratie-inspanningen, wat er in redelijkheid van de werkgever verwacht kan worden op dit gebied. Redelijk kan bijvoorbeeld zijn: aanpassingen op de werkplek, aanpassing van de werktijden en het overdragen van een

deel van de taken aan collega's van de werknemer. Wat redelijk is, verschilt per situatie..."

3. Gedragscode voor arbeidsdeskundigen werkzaam voor de uitvoeringsinstellingen sociale verzekeringen (Lisv, april 1999)

"...3 Relatie arbeidsdeskundige - cliënt

(...)

6. De arbeidsdeskundige houdt in voldoende mate functionele distantie tot de cliënt.

Toelichting:

De arbeidsdeskundige stelt zich betrokken, maar tegelijk objectief op..."